

Navn: Per Danielsen
Født: 19. desember 1953
Sivil status: Separert, tre barn
Bakgrunn: Utdannet jurist og statsviter, har vært journalist, vaksjef og lederskribent i Aftenposten, egen advokatpraksis siden 1986.
Stilling: Eier og driver Advokatfirmaet Danielsen & Co

Aktuell: Advokat for familien Rais i striden mot Åsne Seierstad, som i Oslo tingrett nylig ble dømt til å betale Suraia Rais oppreisning.

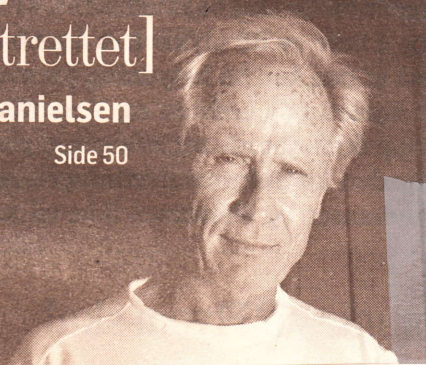
Se, han smiler

[Portrettet]

Per Danielsen

Side 50

asinet

Per mot røkle

Advokat Per Danielsen er kjent for å bite seg fast og aldri slippe. Men det hender faktisk at han smiler, også.

Simen Tveitereid og Elin Høyland (foto), Hvaler

DER KOMMER Per Danielsen tuslende barbent i gresset, med en knøttliten hund mellom armene. Chihuahuaen knurrer stygt, men Danielsen smiler slik vi aldri har sett ham smile før.

Han ønsker velkommen til sitt beskjedne hus på Hvaler, der han og «junior» ferierer, byr på kaffe og ferske kanelsnurr fra en lokal kjøpmann.

- Det kan vel også smake med mineralvann etter kjøreturen? sier han.

Han skulle en tur til Sverige i dag med båten, men pytt. Det kan vente. Det er ennå sommer, han er uansett på sjøen i syv uker.

- Jeg har vært i svært mange land, og det er ingen tvil, om sommeren er Norge best. Herlig, nå bryter sola frem også.

- Dette er vel strengt tatt å bryte privatlivets fred?

- Det er da hyggelig å få besøk, sier Danielsen, mens han strever med en kaffekanne som lekker.

- Også av journalister. Jeg har vært journalist selv, fire år i Aftenposten. Det er en misforståelse at jeg har noe imot pressefolk. Men dessverre har mange redaktører vanskelig for å erkjenne feil. Alle saker skal gjøres til verdens viktigste sak.

Slakten av Seierstad. Det vil være galt å si at Per Danielsen er en godt likt mann. Vel er han kjent som en hardt arbeidende advokat, med enkelte spesialområder der ingen i Norge er bedre enn ham. Vel er han respektert som en modig mann, som gyver løs på mektige krefter. Og selv hans motstandere må medgi at han er en slags idealist, trolig med genuin omsorg for mennesker som blir tråkket på av mediene.

Men, det er noe med stilen hans. Så stiv i masken og kjølig i blikket, med en monoton stemme som aldri rommer tvil, gjerne etterfulgt av et selsikkert flir. Han kalles arrogant, retthaversk, sleip som et stykke såpe.

- Jeg er klar over det. Det er endel som vil stikke kniver i ryggen på meg, folk jeg har kritisert hardt på vegne av klienter. Men man må jo skille mellom advokaten og mennesket. Jeg plikter å slå hardt til for klienten.

Danielsen beskrives også som en «loner», utenfor det gode selskap, sjelden å se på sosiale treff i Advokatforeningen.

- Jeg kjører en veldig uavhengig kurs. Jeg har jo hatt endel saker mot andre advokater. De fleste prøver å være profesjonelle, men ...

Og mer populær blir han jo ikke, slik han nå har angrepet et norsk ikon, Åsne Seierstad.

- Hun gjenforteller angivelig hva bokhandlerens kone har sagt, men tillegger henne meninger hun aldri har hatt. Fordi arrangerte ekteskap foregår i Afghanistan, klistrer hun det på denne familien. Når hun ikke kan bevise påstandene, ligger hun ikke bare tynt an - hun er slakteferdig.

- Så det var altså slik at den 16-årige jenta ønsket å bli den 45 år gamle bokhandlerens andre kone?

- Ja, og hun er like glad i ham ennå, etter å ha født tre barn, til tross for at UDI flere ganger har forklart Suraia Rais at i Norge er det lov å skille seg.

- Synes du «Bokhandleren i Kabul» er en viktig bok?

- Ja, en viktig og god bok. Seierstad har misforstått helt når hun sier til The Guardian at hvis samfunnet ikke vil ha hennes skrivelser, så innretter hun seg etter det. Det saken dreier seg om er at hun ikke kan gå over visse

grenser og gjøre hva hun vil med andre mennesker, hennes frihet stopper ved andres frihet. Man må være anarkist eller ytterliggående bokliberalist for ikke å skjønne det.

Mobbefrenes venn. Per Danielsen nøyer seg ikke med å vinne saken. Han sier at det nå er felt en knusende dom over Seierstads journalistikk. At det må bli oppvask på kammerset i forlaget, at de som har gitt henne priser må vurdere å trekke dem tilbake, fordi alt er basert på en «form for falskneri».

Han sier at motpartens advokat, Cato Schiøtz, er en mann med sløvede instinkter.

Slik er Danielsen, nådeløs i kamp. Per Edgard Kokkvold, generalsekretær i Presseforbundet, har han kalt «en profesjonell gråtekone», Carl I. Hagen en mann som er villig til å selge bestemoren sin for fem øre. I rettsaker er han personlig engasjert, som om det var ham selv og hans egen ære det sto om.

Som om det hver gang var Per Danielsen mot Makten.

Så sto det da også tidlig klart for unggutten Per, at han skulle stå på de svakestes side. Ikke i betydning sosialisme, Gud forby, men derimot å kjempe mot overmakten, hvilke former den nå måtte anta.

- Det har vært en holdning i meg hele livet. Jeg husker jo klassens mobbeoffer, på Oppsal folkeskole. En gutt som ble tvunget av moren til å gå med brylkrem i håret. Jeg gjorde ham til min venn, og mobbingen tok slutt. Og jeg husker da jeg gikk på engelsk skole i Roma som 12-åring, fordi faren min jobbet som flyger i SAS.

- Ja?

- Alle diplomatbarna støttet Israel under seksdagerskrigen i Midtøsten, jeg også. Men

så var det en sønn av en egyptisk ambassadør. Egypt tapte jo krigen, og han ble plaget. Da tilbød jeg ham mitt vennskap, selv om jeg var uenig med ham.

- Du ble mobbet selv også, som søring i første klasse på Kirkenes?

- Jeg kunne velge mellom to veier hjem fra skolen, valgte jeg feil og møtte mobbegjengen, fikk jeg juling. Men jeg gikk på den skolen bare i tre uker.

- Var det her Hevneren ble født?

- Jeg hevner ikke, det er ikke noe motiv for meg. Jeg hjelper og støtter. Sørger for rettferdighet.

- Er mennesker feige?

- Det er lett å vike unna problemer. De fleste gjør det. Jeg har hele livet gått i strupen på dem som misbruker makt. Det har jeg fått svi for.

- Hvordan?

- Det spres rykter om meg, jeg baktales. Men jeg har gått inn i det med åpne øyne. Jeg vet at alle som stikker seg ut og gjør noe andre ikke gjør, får svi. Jeg har også tatt saker som jeg har visst ville komme til å skade meg og mitt firma.

Ridder uten seire. Per Danielsen driver et lite kontor med tre advokater, som sjelden har de store straffesakene. Et kontor som neppe ville vært særlig kjent, hadde det ikke vært for at det har hatt over halvparten av injuriersakene i Norge de siste 25 årene. Danielsen har ført slike saker mot alle de store og mange av de små norske avisene, samt NRK og TV 2.

En dyr ulykke for sine klienter, mener noen. En medieofrenes ridder, med glitrende innsats og høyverdig etikk, mener advokat Ingjald Ørbeck Sørheim, som også har vært Danielsens klient.

Domfellelser og økonomiske oppreisninger har det vært få av de siste årene.

- Men i mange av de sakene du fremstiller som tapt har min klient likevel fått konstatert i dommen at det som er skrevet om dem er feilaktig. Det holder ofte.

- Tar du saker selv om du mener det er små sjanser for å nå frem?

- Ja, forutsatt at jeg på forhånd sier klart fra om mulighetene, ser jeg ingen problemer med det.

- Er dommen mot Seierstad en personlig triumf for deg?

- Nei, det synes jeg ikke. Men det er faglig tilfredsstillende at norske domstoler omsider begynner å følge rettspraksisen fra Menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg. Det har gått sent. Tingrettsdommere har antagelig ikke tid til å lese dommer på fransk og engelsk.

- Det gjør du?

- Jeg må jo det. Hver eneste uke gjør jeg det. Og da ser jeg at personvernet har styrket seg, og at vi også her i landet heldigvis har kommet tilbake dit hvor begge sider kan vinne frem.

Ut av det gode selskap. Tidlig på 70-tallet var det sosialistene han slåss mot. Østkantguttungen gikk på Teisen gymnas, et rødt reir der Pål Steigan og Tron Øgrim med flere la grunnlaget for ml-bevegelsen.

- Det var et stort behov for aktiv, pågående innsats. Noen måtte gjøre det.

Danielsen meldte seg, som redaktør i skoleavisen, som leder i Gymnassamfunnet, han organiserte og argumenterte, om lørdagene solgte han jakkemerker på Karl Johan der det sto «Nei til kommunazisme», «Opphev NRK-monopolet», «Sosialisme eller frihet».

- Da jeg sluttet på Teisen gymnas var 60 prosent av elevene blitt medlemmer i Unge Høyre.

12 tette

Ser på: Gode filmer og nyheter.

Leser daglig: Finansavisen, DN, Aftenposten, Dagbladet og VG (alltid i denne «stigende underholdningsrekkefølge»).

Hører på: Musikk-tv-kanalen The Voice og alle som har noe fornuftig å si.

Favorittbok: «Fluenes herre» av William Golding – burde bli påtvunget lesning for alle potensielle makthavere.

Favorittduppeditt: Mobilen (med mail) og båten med kartplotter.

Kjører: BMW 525 XI

Skulle bli som 12-åring: Bekjemper av overmakt, på den svakestes side.

Redd for: Mine kjære. Ikke overmakten.

Tror på: At alle mennesker kan ha både godt og ondt i seg, og at noen er bedre enn andre.

God til: Jobbe masse og effektivt og aldri gi seg.

Dårlig til: Gi ros. Blir fort for brydd da.

Kan ikke fordra: Urettferdighet og maktmisbruk.

HÅNDHILSTE. Per Danielsen representerte bokhandlerens kone, Suraia Rais, i saken mot Åsne Seierstad. Her håndhilser Danielsen på forfatteren i 2009. FOTO DENNE SIDEN: SCANPIX

HÅNDHILSTE IKKE. Da en forretningsmann saksøkte Kapital i 2005, forsøkte advokat Per Danielsen forgive å ta Trygve Hegnar i hånden i Oslo tingrett.

SIDE OM SIDE. Danielsen representerte noen av de suspenderte og ekskluderte medlemmene i Oslo Frp. Her møtte han Carl I. Hagen i en

- Selv ble du ekskludert?

- Jeg stilte til valg mot daværende formann i Unge Høyre, Per-Kristian Foss. Vi var uenige om veivalget. Jeg ville ha et Høyre som var bredere, klarere i profilen mot sosialistene. Hvis min kurs hadde blitt fulgt, ville det neppe eksistert noe Frp i dag.

- Du skulle blitt i politikken?

- Nei, for Guds skyld! Der er det altfor mye intriger og maktspill, det gir meg avsmak. Jeg

er altfor rett frem. Jeg vil mye heller jobbe for enkeltmennesker.

25 år senere skulle broren hans Dag bli suspendert fra et politisk parti - Fremskrittspartiet. Også Per Danielsen har hatt lokalverv i Frp, Jan Simonsen er en av hans beste venner, to ganger har Simonsen vært hans forlover.

- Hva slags mennesker liker du?

- Forskjellige mennesker, særlig de som ikke er grå og kjedelige. Like gjerne en narkoman som en høyt på strå.

Fred med seg selv, og Hegnar. Hvorfor ble han så interessert i injuriersaker? I studietiden skal noen som «sto ham nær» ha blitt hengt ut i VG. Han vil ikke si hva saken gjaldt, annet enn at han har opplevd hvordan slikt kan virke på folk.

- For noen fører det til selvmord, mange lider av posttraumatisk stressyndrom. Enda flere mister karrieren, venner, hele fotfestet i tilværelsen. Folk som ikke har erfart det, forstår ikke hvor alvorlig det kan være. Enkelte dommere, for eksempel, har etter kroppsspråket å dømme mer til overs for redaktøren enn medieofferet. Det krever ryggrad å dømme en avis, og dommere har ikke mer ryggrad enn folk flest.

På advokatfirmaets nettside ligger en sak som Danielsen presenterer slik: «Arrogant Trygve Hegnar saksøkt». De to har hatt flere feider i retten. Hans eget søksmål mot Trygve Hegnar inneholdt 830 sider med eksempler på det Danielsen mente var 145 skadelige ytringer om ham i Kapital og Finansavisen. Saken skulle vare i 19 dager. Men i juni trakk han søksmålet.

- Det er bedre å bruke ressursene på klienter. Jeg har sluttet fred med Hegnar.

- Du venter vel fortsatt på at din private straffesak mot ham skal komme opp i lagmannsretten? Fordi han bare trykket deler av et leserinnlegg?

- Det er en prinsippsak. Den andre saken var stor og ressurskrevende. Denne er liten, derfor slipper jeg ikke den. Jeg har ikke noe imot Hegnar, men liker ikke at han misbruker makt.

Danielsen driver ikke bare med injurier, de er ikke engang den største delen av hans praksis. Til enhver tid har han gående saker mot Økokrim.

- Det er sofistisert, krever spesialkunnskap. Jeg liker utfordrende saker, ikke bare pengeflytting, som er den røde tråden i de store advokatfirmaenes sakstiligang.

- Hvilke saker liker du ikke?

- Jeg har omtrent ikke vanlige straffesaker. Jeg liker ikke å forsvare tungt kriminelle, voldtektsmenn, ranere eller voldsmenn. De er så å si alltid skyldige.

- Noen må gjøre det?

- Selvfølgelig. Men du spurte hva jeg ikke liker. Ved å ha mange slike saker risikerer man å bli avstumpet.

Hvis min kurs hadde blitt fulgt, ville det neppe eksistert noe Frp i dag

- Hva gir deg glede i livet?

- Å se resultater av arbeidet jeg gjør for andre mennesker. At mine nærmeste har det bra. At jeg har fred med meg selv.

Piano. Hvis Per Danielsen kommer hjem til huset på Ljan og ikke har fred med seg selv, setter han seg bak pianoet og spiller. Alene. Han spiller ikke for andre. Han er god, sier noen som likevel har hørt ham, han er slett ikke dårlig, med et bredt repertoar, Bach, Carole King eller Sparre Olsen, det kommer an på humøret.

Motorsykkelen solgte han for to år siden. Nå er det i båten han er fri.

- I prinsippet er jeg på sjøen syv uker om sommeren. Det er en annen og friere tilværelse. Men jeg har alltid med meg pc og mobil, jobber litt hver dag. Om morgningen.

Det er fint vær på Hvaler, litt vind, kanskje han skulle surfe litt? Han har jo et brett i bua. Men så var det den turen til Sverige. Han ser på klokken, halv ett.

- Er ikke junior våken ennå?

magasinet@dn.no

11